

มานุษยวิทยาตำรวจ Anthropology of Police

นักมานุษยวิทยากับตำรวจ

การศึกษาตำรวจยังเป็นเรื่องใหม่สำหรับนักมานุษยวิทยา (Fassin, 2006) และมีกรอบคิดที่ต่างไปจากรัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ สังคมวิทยา และอาชญวิทยา เนื่องจากศาสตร์ของมานุษยวิทยาเติบโตขึ้นด้วยการทำหน้าที่เป็นกระบอกเสียงและส่งเสริมให้ชนกลุ่มน้อยและคนชายขอบได้มีพื้นที่ทางสังคมที่กว้างขึ้น เสมือนเป็นการยื่นเคียงข้างกลุ่มคนที่ด้อยโอกาสและถูกเอารัดเอาเปรียบ (Robbins, 2013) ทำให้วิธีการศึกษาเน้นทำความเข้าใจประสบการณ์และความคิดของผู้คนที่หลากหลาย (Karpiaik, 2016) ในกรณีของการศึกษาชีวิตของตำรวจ สิ่งสำคัญคือการก้าวข้ามความเคยชินกับความเชื่อที่ว่าตำรวจคือผู้ใช้อำนาจข่มเหงและเอาเปรียบผู้อื่น หรือมองตำรวจในฐานะคนที่ใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อแสวงหาประโยชน์ส่วนตัว ถึงแม้ว่าจะมีกรณีเช่นนี้เกิดขึ้น แต่ความเชื่อนี้มักบดบังความเข้าใจและอาจมองข้ามมิติอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นกับตำรวจ แนวทางศึกษาตำรวจเชิงชาติพันธุ์วรรณาและการใช้ศาสตร์แบบสหสาขาวิชามาเป็นส่วนสร้างความรู้ คือสิ่งที่ท้าทายอันดับแรกของนักมานุษยวิทยา

การศึกษาเปรียบเทียบทางวัฒนธรรมคือสิ่งที่คุ้นเคยสำหรับนักมานุษยวิทยา เพราะทำให้เข้าใจว่าการเมือง สังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมในชุมชนของมนุษย์แต่ละแห่งมีเงื่อนไขและประวัติศาสตร์ต่างกันอย่างไร ในกรณีของตำรวจ ประเด็นที่เกี่ยวข้องจะมีเรื่องของกฎเกณฑ์และการใช้อำนาจ สถาบันตำรวจเป็นพื้นที่เชิงอำนาจที่มีอิทธิพลต่อการจัดระเบียบทางสังคมและการควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ ดังนั้น บริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่หล่อหลอมให้เกิดสถาบันตำรวจย่อมจะเป็นสิ่งที่นักมานุษยวิทยาสนใจ พรหมแดนอำนาจเป็นประเด็นที่นักวิชาการหลายสาขามักจะใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์สังคมของตำรวจ มุมมองเชิงวิพากษ์ของอาชญวิทยาพยายามชี้ให้เห็นว่าตำรวจสัมพันธ์กับการใช้อำนาจในรูปแบบไหน เงื่อนไขและสภาพแวดล้อมประเภทไหนที่ส่งเสริมให้เกิดการใช้อำนาจของตำรวจ วิธีคิดและการปฏิบัติงานของตำรวจเกิดขึ้นจากกฎระเบียบและบทบาทหน้าที่อย่างไร (Ferrell et al., 2008; Hayward & Young, 2004; Young, 2011) จะเห็นว่าตำรวจมีวิธีกระทำกับสิ่งต่าง ๆ บนเงื่อนไขเช่นเดียวกับคนกลุ่มอื่น ๆ ที่มีวัฒนธรรมการแสดงอำนาจที่หลากหลาย

นักมานุษยวิทยาที่พยายามเข้าไปศึกษาเรื่องราวของตำรวจ เช่น การเก็บข้อมูลในเรื่องจำทำให้เกิดการตั้งคำถามเกี่ยวกับข้อจำกัดทางวิธีวิทยาและกรอบแนวคิดทฤษฎี (Cunha, 2014; Drybread, 2014) ทำให้เห็นขอบเขตทางจริยธรรมและผลกระทบของการเปิดเผยความลับ (Penglase, 2009) ทำให้เกิดการตรวจสอบระบบเหตุผล ความรู้ของชาติ อุดมการณ์การเมือง

และความทันสมัยที่มีผลต่อการลงโทษและคุมขังมนุษย์ (Comaroff & Comaroff, 2004; Parnell, 2003) การตรวจสอบสิ่งเหล่านี้ช่วยขยายความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการทัศนและทฤษฎีที่มักตัดสินพฤติกรรมของมนุษย์แบบขาวกับดำ ซึ่งตำรวจมักจะถูกมองในเชิงลบและเป็นภาพแทนของกลุ่มคนที่ใช้อำนาจไร้ขอบเขต ตัวอย่างการศึกษาสังคมบาห์ลีในประเทศอินโดนีเซียของ Clifford Geertz (1973) ค่อนข้างมีความสัมพันธ์ที่ยู่งยากกับตำรวจ เพราะตำรวจจะเข้ามาจับกุมและกวาดล้างการชนไก่ของชาวบ้าน ทำให้เกิดข้อพิพาทและความขัดแย้ง Karpniak (2010) ชี้ว่าความสัมพันธ์ที่นักมานุษยวิทยามีกับตำรวจในกรณีนี้ค่อนข้างเปราะบางและคล้ายกับคู่ขัดแย้ง ทั้งนี้เป็นผลมาจากวิธีปฏิบัติของตำรวจที่มีต่อคนกลุ่มน้อยและผู้ที่มีอำนาจน้อยกว่าทางสังคม ส่งผลให้นักมานุษยวิทยาสนใจมิติของการใช้อำนาจที่ตำรวจกระทำต่อคนท้องถิ่นและคนชายขอบ

เรื่องความหมายของตำรวจ

การศึกษาของนักมานุษยวิทยาที่ผ่านมามีส่วนเกี่ยวข้องกับตำรวจและสถาบันตำรวจโดยใช้กรอบคิดของ Foucault (2009) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงอำนาจและวิธีการจัดระเบียบทางสังคม นักมานุษยวิทยาบางคนมองตำรวจด้วยแนวคิดชุมชนและวัฒนธรรม เพื่ออธิบายว่าสังคมของตำรวจมีเงื่อนไขและกฎเกณฑ์อย่างไร ผู้ที่เป็นตำรวจแสดงตัวตนและสร้างความสัมพันธ์ในกลุ่มของตัวเองอย่างไร (Loftus, 2010) ปัจจุบัน เมื่อมีการวิพากษ์แนวคิดเรื่องวัฒนธรรม ทำให้เกิดการรื้อความเข้าใจและตั้งคำถามเกี่ยวกับความไม่คงที่ของวัฒนธรรม รวมทั้งการข้ามพรมแดนทางวัฒนธรรมของกลุ่มคนที่หลากหลายที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนอัตลักษณ์ ทำให้แนวทางศึกษาตำรวจหันมาสนใจปฏิสัมพันธ์ที่ไม่หยุดนิ่ง ประเด็นที่นักมานุษยวิทยาสนใจเช่น ความไม่ลงรอยกันของตำรวจซึ่งมีแนวปฏิบัติและวิธีคิดที่ไม่เหมือนกัน ความแตกต่างระหว่างตำรวจที่มีตำแหน่งและฐานที่ไม่เท่ากัน วิธีการที่ตำรวจปฏิบัติต่อกลุ่มคนต่าง ๆ ภายใต้กฎระเบียบและการใช้อำนาจที่ต่างกัน รวมทั้งการเงื่อนไขทางเชื้อชาติและความต่างทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจ (De Genova, 2002; Mutsaers, 2014; Taylor, 2013) รวมถึงการศึกษาบทบาทหน้าที่เชิงสร้างสรรค์ที่ตำรวจมีต่อชุมชนและสังคม เพื่อทำความเข้าใจว่าสถาบันตำรวจตอบสนองความต้องการของสังคมอย่างไร (Feldman, 2010; Paperman, 2003)

ประเด็นต่อมาคือการเรียกร้องสิทธิภายใต้ระบอบอำนาจที่มีกฎระเบียบและข้อบังคับที่เข้มงวด ประชาชนและคนกลุ่มต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับผู้ใช้อำนาจอย่างไร ในขณะเดียวกันผู้บังคับใช้กฎหมายเช่นตำรวจปฏิบัติหน้าที่อย่างไรภายใต้การเคารพสิทธิของผู้อื่น (Lakoff, 2008) ระบอบของการใช้อำนาจยังเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของรัฐที่ใช้อำนาจผ่านตำรวจ ตำรวจอาจเป็นเครื่องมือของรัฐในการติดตามสอดส่องและควบคุมการปฏิบัติของประชาชน เช่น กรณีโรคระบาด รัฐประกาศปิดพื้นที่และใช้ตำรวจตรวจตราบริเวณพื้นที่เข้าออก ที่สร้างอุปสรรคในการใช้ชีวิตของประชาชน (Fearnley, 2008; Lakoff & Collier, 2008) ในการศึกษาของ Craze and

Stalcup (2011) ชี้ให้เห็นว่าความมั่นคงของรัฐที่ปรากฏอยู่ในนโยบายและมาตรการต่อต้านการก่อการร้าย ทำให้เกิดการใช้อำนาจของตำรวจในฐานะผู้ควบคุมความสงบและผู้ที่จับกุมผู้ก่อความไม่สงบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาที่กลุ่มมุสลิมถูกเหมารวมว่าเป็นผู้ก่อการร้าย ประเด็นนี้เกี่ยวข้องกับอำนาจของประเทศตะวันตกกับกลุ่มประเทศอาหรับ ซึ่งมีใช้ความขัดแย้งในระดับปัจเจก แต่เป็นการแข่งขันเชิงเศรษฐกิจและการเมืองที่ซับซ้อน Stewart (2013) กล่าวว่าปัจจุบันตำรวจใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบและควบคุมสังคม ซึ่งทำให้ตำรวจมีศักยภาพมากขึ้นในฐานะผู้ใช้อำนาจ

Penglase (2013) กล่าวว่าความหมายของ “ตำรวจ” มิได้จำกัดอยู่เฉพาะบุคคลที่มีตำแหน่งและสังกัด แต่ขอบเขตของตำรวจเป็นสิ่งที่เคลื่อนไหวและมีพลวัต ทำให้การศึกษาหันมาสนใจ “กระบวนการเป็นตำรวจ” (policification) ซึ่งเกี่ยวข้องกับกลไกที่ซับซ้อนที่สร้างการสั่งการและการควบคุมตรวจสอบมนุษย์ กระบวนการดังกล่าวนี้ไม่สามารถนำคู่ตรงข้ามระหว่าง “ตำรวจ/ประชาชน” มาอธิบายได้ เนื่องจากความหมายของตำรวจข้ามพ้นไปจากปัจเจกและกลายเป็นระบอบความสัมพันธ์ที่ขับเคลื่อนกลไกอำนาจและการควบคุม กระบวนการเป็นตำรวจในที่นี้จึงต้องทำความเข้าใจเงื่อนไขที่ทำให้เกิดการสร้างกฎข้อบังคับและการลงโทษ นอกจากนี้ นักมานุษยวิทยายังสนใจกลไกของการสร้างและการใช้กฎหมายซึ่งมักจะเกิดขึ้นกับผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายและเจ้าหน้าที่ตำรวจ อย่างไรก็ตาม ในสถานการณ์ปัจจุบัน บริษัทเอกชนที่ทำงานด้านกฎหมายจะเข้ามามีบทบาทในการตรวจสอบและเสนอแนะการสร้างกฎหมาย รวมทั้งการสอดส่องวิธีการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม (Comaroff, 2013) ในแง่นี้องค์กรตำรวจและหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายจึงไม่ได้ผูกขาดการสร้างกฎหมายแบบเบ็ดเสร็จ ภาคเอกชนและภาคประชาชนสามารถตรวจสอบการบัญญัติกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายได้โดยอาศัยเครือข่ายข้อมูลข่าวสารในยุคดิจิทัล ปรากฏการณ์คือการท้าทายการผูกขาดอำนาจของสถาบันตำรวจ (Hornberger, 2004) การศึกษากลไกนอกหน่วยงานรัฐ ช่วยทำให้เห็นว่ากระบวนการใช้กฎหมายมีความซับซ้อน ในหลายกรณีพบว่ากลุ่มอิทธิพลท้องถิ่นสามารถทำให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นไปในทางตรงข้าม โดยเอื้อประโยชน์ให้กับกลุ่มอำนาจนอกระบบ (Roitman, 2006) ในขณะเดียวกัน กลุ่มอำนาจท้องถิ่นยังเป็นกลไกที่คอยตรวจสอบการทำงานของรัฐ เช่น องค์กรทางศาสนาและหน่วยงานที่รณรงค์แก้ไขพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของเยาวชน (O’Neill, 2015)

ตำรวจในความหลากหลายของวัฒนธรรม

Goldstein (2012) กล่าวว่าในปัจจุบันแนวคิดเรื่อง “ธรรมาภิบาล” และ “ประชาธิปไตย” เป็นการครอบงำแบบใหม่ที่ชาวตะวันตกได้สร้างบรรทัดฐานเอาไว้และถูกทำให้เป็นอุดมการณ์สากลที่ประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลายนำไปปฏิบัติ ซึ่งถือว่าเป็นลัทธิอาณานิคมใหม่ซึ่งคนผิวขาวควบคุม

โลกให้ดำเนินไปตามมาตรฐานทางศีลธรรมแบบเดียวกัน ความมั่นคงของรัฐที่มีเป้าหมายสร้างความสงบเรียบร้อยและกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ให้ประชาชนปฏิบัติตาม ถือเป็นกลไกของการสร้าง “ตำรวจ” อีกรูปแบบหนึ่ง จะเห็นว่าการศึกษาเรื่องตำรวจก้าวข้ามไปถึงระบอบของการสร้างความมั่นคง ซึ่งหมายถึงการทำความเข้าใจกลไกอำนาจแบบใหม่ที่สร้างการ “ควบคุมสั่งการ” โดยมีได้ผ่านองค์กรตำรวจแบบตรงไปตรงมา แต่อาศัยระบบบริหารและการสร้างนโยบายตามอุดมการณ์แบบตะวันตก นั่นคือการสร้างความชอบธรรมให้กับรัฐในฐานะศูนย์กลางของการจัดระเบียบทางสังคม (O’Neill, 2015) นอกจากนี้ กลไกที่มีใช้กฎหมายก็มีส่วนสร้างความมั่นคง

Jauregui (2013, 2014) และ Vigneswaran & Hornberger (2009) อธิบายว่าการทำตามกฎหมายโยงใยอยู่กับกฎระเบียบและการทำหน้าที่ของตำรวจ แต่วิธีการทำตามกฎหมายดำเนินไปบนสถานการณ์ที่ต่างกัน และทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ไม่เหมือนกัน ดังนั้น การทบทวนเรื่องการทำตามกฎหมายจะช่วยให้เข้าใจบริบทที่ส่งผลต่อสิ่งที่เรียกว่า “ความยุติธรรม” และ “ความชอบธรรม” ซึ่งเป็นอุดมการณ์ทางสังคมที่ถูกยกไว้สูงสุด ดังนั้น ภายใต้สภาพแวดล้อมสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของประเทศต่าง ๆ การทำให้เกิดการบังคับใช้กฎหมายและความถูกต้องของการทำหน้าที่ของตำรวจจึงเป็นเรื่องที่ผันแปรได้ ทฤษฎีกฎหมายและความยุติธรรมที่เกิดจากความคิดตะวันตกอาจนำไปปฏิบัติในสังคมอื่นได้อย่างมีข้อจำกัด นักมานุษยวิทยาช่วยขยายความเข้าใจในเรื่องนี้ จะเห็นว่าการทำงานและการบังคับใช้กฎหมายของตำรวจในแต่ละสังคมล้วนพันอยู่กับความไม่แน่นอนของเงื่อนไขต่าง ๆ การใช้บรรทัดฐานแบบตะวันตกมาตัดสินวิธีปฏิบัติตามกฎหมายอาจทำให้เกิดการตัดสินแบบเหมารวม เช่น การแบ่งแยกตำรวจดีออกจากตำรวจเลว แยกความยุติธรรมออกจากการฉ้อฉล วิธีคิดที่แบ่งแยกคู่ตรงข้ามนี้อาจมองไม่เห็นสถานการณ์ที่การทำตามกฎหมายเจือปนด้วยความคิดและความเชื่อทางวัฒนธรรม

ตัวอย่างในอินเดีย Jauregui (2014) ชี้ให้เห็นว่าคนท้องถิ่นมองการคอร์รัปชันในฐานะเป็นการใช้เครือข่ายทางสังคมที่เอื้ออำนวยให้ได้ประโยชน์บางอย่าง ซึ่งเรียกว่า “jugaad” ชาวอินเดียเชื่อว่าสิ่งนี้คือเครื่องมือที่ช่วยแก้ปัญหาเพื่อให้คนได้รับสิ่งที่ต้องการ ซึ่งมีนัยยะของการทำสิ่งที่ดิ้นตามความเชื่อนี้อาจตรงข้ามกับนิยามคอร์รัปชันแบบตะวันตก ในกรณีตำรวจชาวอินเดียจะพบการใช้เครือข่ายสังคมเพื่อเข้าถึงผลประโยชน์ การช่วยเหลือกันนี้ถือเป็นกลไกนอกระบบที่เชื่อมโยงชนชั้นสูงเข้ากับชนชั้นล่าง นอกจากนี้ การทบทวนเรื่องความรุนแรงที่มากับตำรวจ เท่าที่ผ่านมาโลกตะวันตกจะชี้ให้เห็นตัวอย่างการใช้กำลังจับกุมคนร้ายและใช้อาวุธทำร้ายร่างกายคนที่ถูกจับกุม ภาพลักษณ์ของตำรวจจึงเป็นผู้ที่ชอบใช้ความรุนแรง (Isbell, 1998) ความเข้าใจนี้ยังทำให้เกิดการอธิบายเกี่ยวกับอำนาจรัฐที่กระทำต่อประชาชน โดยเฉพาะเมื่อตำรวจเข้าบุกจับและควบคุมตัวคนที่ละเมิดกฎระเบียบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นคนไร้บ้าน คนค้าขายริมถนน หาบเร่แผงลอย หรือแรงงานข้ามชาติ เหตุการณ์เหล่านี้ล้วนเป็นเป้าโจมตีของสังคมที่ไม่พอใจในการใช้ความรุนแรงกับประชาชนที่ด้อยโอกาส (Das, 2007)

Mutsaers et al. (2015) กล่าวว่าการศึกษาตำรวจด้วยมุมมองทางมานุษยวิทยาช่วยขยายความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของมานุษยวิทยาที่ทำงานเพื่อสาธารณะ กล่าวคือ ช่วยทำให้เห็นปฏิบัติการของตำรวจที่ดำรงอยู่ในพื้นที่สาธารณะที่เต็มไปด้วยการตรวจสอบอย่างเข้มข้น การทำงานของตำรวจจึงเป็นเรื่องที่สังคมจ้องมอง ไม่ว่าจะตำรวจจะทำหน้าที่อย่างไรย่อมเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กับสาธารณะเสมอ ดังนั้น ความหมายของตำรวจจึงถูกรื้อสร้างใหม่ตลอดเวลาโดยกลุ่มคนที่แตกต่างกันหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นแรงงานข้ามชาติ ชนชั้นล่าง ผู้ด้อยโอกาส ชนชั้นกลางที่มีฐานะทางสังคม จนถึงชนชั้นนำที่มีอำนาจ ตำรวจและองค์กรที่ทำงานด้านกฎหมายคือกระจกสะท้อนของระบอบอำนาจและการควบคุมซึ่งแสดงออกในการปฏิบัติและปฏิสัมพันธ์กับคนที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา รวมทั้งการตั้งคำถามเกี่ยวกับความยุติธรรมที่คนในสังคมใช้การทำงานของตำรวจเป็นเครื่องบ่งชี้

ผู้เขียน

ดร.นฤพนธ์ ต้วงวิเศษ

ผู้จัดการฝ่ายวิจัยและส่งเสริมวิชาการ ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร

เอกสารอ้างอิง

- Comaroff, J.L. (2013). Foreword. In W. Garriott, (ed.). *Policing and Contemporary Governance: the anthropology of police in practice*. (pp. xi-xxii). New York: Palgrave Macmillan.
- Craze, M.S. & Stalcup, J. (2011). How We Train Our Cops to Fear Islam. *The Washington Monthly*.
- De Genova, N.P. (2002). Migrant 'Illegality' and Deportability in Everyday Life. *Annual Review of Anthropology*, 31(1), 419-447.
- Fassin, D. (2006). Riots in France and silent anthropologists. *Anthropology Today*, 22(1), 1-3.
- Comaroff, J. & Comaroff, J.L. (2004). Criminal Obsessions, after Foucault: Postcoloniality, Policing, and the Metaphysics of Disorder. *Critical Inquiry*, 30(4), 800-824.
- Cunha, M. (2014). The Ethnography of Prisons and Penal Confinement. *Annual Review of Anthropology*, 43(1), 217-233.
- Das, V. (2007). *Life and words: violence and the descent into the ordinary*. Berkeley: University of California Press.
- Drybread, K. (2014). Murder and the Making of Man-Subjects in a Brazilian Juvenile Prison. *American Anthropologist*, 116(4), 752-764.
- Fearnley, L. (2008). Signals Come and Go: Syndromic Surveillance and Styles of Biosecurity. *Environment and Planning A*, 40(7), 1615-1632.

- Feldman, I. (2010). Ad Hoc Humanity: UN Peacekeeping and the Limits of International Community in Gaza. *American Anthropologist*, 112(3), 416–429.
- Ferrell, J., Hayward, K.J. & Young, J. (2008). *Cultural Criminology: An Invitation*. London: SAGE Publications Ltd.
- Foucault, M. (2009). Security, Territory, Population: Lectures at the Collège de France 1977–1978. (Lectures at the Collège de France), M. Senellart et al., (eds.), New York: Picador.
- Geertz, C. (1973). *Deep Play: Notes on the Balinese Cockfight*. New York: Basic Books.
- Goldstein, D.M., (2012). Decolonialising 'actually existing neoliberalism. *Social Anthropology*, 20(3), 304–309.
- Hayward, K.J. & Young, J. (2004). Cultural Criminology: Some Notes on the Script. *Theoretical Criminology*, 8(3), 259–273.
- Hornberger, J. (2004). 'My police – your police': The Informal Privatisation of the Police in the Inner City of Johannesburg. *African Studies*, 63(2), 213–230.
- Isbell, B.J. (1998). Violence in Peru: Performances and Dialogues. *American Anthropologist*, 100(2), 282–29.
- Jauregui, B. (2013). Beatings, Beacons, and Big Men: Police Disempowerment and Delegitimation in India. *Law & Social Inquiry*, 38(3), 643–669.
- Jauregui, B. (2014). Provisional Agency in India: Jugaad and Legitimation of Corruption. *American Ethnologist*, 41(1), 76–91.
- Karpiak, K.G. (2010). Of Heroes and Polemics: 'The Policeman' in Urban Ethnography. *PoLAR: Political and Legal Anthropology Review*, 33(May), 7–31.
- Karpiak, K. G. (2016). The Anthropology of Police. In Ben Bradford, Beatrice Jauregui, Ian Loader and Jonny Steinberg (Eds.). *The SAGE Handbook of Global Policing*, (pp.103–121) London: SAGE Publications Ltd.
- Lakoff, A. (2008). The Generic Biothreat, or, How We Became Unprepared. *Cultural Anthropology*, 23(3), 399–428.
- Lakoff, A. & Collier, S.J. (2008). *Biosecurity interventions: global health & security in question*. New York: Columbia University Press.
- Loftus, B. (2010). Police Occupational Culture: Classic Themes, Altered Times. *Policing and Society*, 20(1), 1–20.
- Mutsaers, P. (2014). 'All of Me': Psychologizing Turkish-Dutch Police Officers in the Netherlands. *Anthropology of Work Review*, 35(2), 72–83.
- Mutsaers, P., Simpson, J. & Karpiak, K.G. (2015). The Anthropology of Police as Public Anthropology. *American Anthropologist*, 117(4) DOI:10.1111/aman.12372
- O'Neill, K.L. (2015). *Secure the soul: Christian piety and gang prevention in Guatemala*. Oakland, California: University of California Press.

- Paperman, P. (2003). Surveillance Underground: The Uniform as an Interaction Device. *Ethnography*, 4(3), 397–419.
- Parnell, P.C. (2003). *Criminalizing colonialism*. Gordonsville, VA: Palgrave Macmillan.
- Penglase, B. (2009). Interview: The New Anthropology of Crime. *PoLAR: Political and Legal Anthropology Review*, 32(1), 105–123.
- Penglase, B., 2013. Invading the Favela: Echoes of Police Practices among Brazil's Urban Poor. In W. Garriott, (ed.) *Policing and contemporary governance: the anthropology of police in practice*. (pp. 31–52). New York: Palgrave Macmillan.
- Robbins, J. (2013). Beyond the Suffering Subject: Toward an Anthropology of the Good. *Journal of the Royal Anthropological Institute*, 19(3), 447–462.
- Roitman, J. (2006). The Ethics of Illegality in the Chad Basin. In J. Comaroff & J.L. Comaroff, (eds.) *Law and disorder in the postcolony*. (pp. 242–247). Chicago: University of Chicago Press.
- Stewart, M. (2013). Smooth Effects: The Erasure of Labour and Production of Police as Experts through Augmented Objects. *M/C Journal*, 16(6).
- Taylor, J. (2013). 'We Are All Oscar Grant': Police Brutality, Death, and the Work of Mourning. *Transforming Anthropology*, 21(2), 187–197.
- Vigneswaran, D. & Hornberger, J. (Eds.) (2009). *Beyond 'Good Cop'/'Bad Cop': Understanding Informality and Police Corruption in South Africa*. Johannesburg: University of the Witwatersrand.
- Young, J. (2011). *Criminological imagination*. New York: Polity Press.